

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010093
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5819010093.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 16. apríla 2019 prejednal sťažnosť podanú obvineným Ing. Y. F., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/24/2019-312 z 3.4.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. Y. F. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. návrh obvineného Ing. Y. F. na nahradenie
väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, č.k. 6T/24/2019-312 z 3.4.2019 podľa § 238 ods. 3 Tr. por., s poukazom na ustanovenie § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por. obvineného Ing. Y. F., nar. XX.XX.XXXX ponechal vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného Ing. Y. F. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. žiadosť obvineného Ing. Y. F. o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zamietol.

Zo zápisnice o neverejnom zasadnutí zo dňa 3.4.2019 (č.l. 312-314 spisu) vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať sťažnosť proti všetkým výrokom vyhláseného uznesenia. Obvinený po porade s obhajcom uviedol, že podávajú sťažnosť proti všetkým výrokom. Sťažnosť odôvodní sám, ako aj jeho obhajca do 3 dní. Obhajca uviedol, že sa pripája k vyjadreniu klienta a podáva sťažnosť, ktorú taktiež odôvodní do 3 dní.

Dňa 8.4.2019 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie sťažnosti obhajcom obvineného, v ktorom sú uvedené nasledovné sťažnostné argumenty:

„Obvinený má za to, že neexistujú dôvody pre jeho väzobné stíhanie. Doteraz zistené skutočnosti počas prípravného konania po vzatí obvineného do väzby nenasvedčujú tomu, že obvinený spáchal skutok pod bodom 2/, pre ktorý bol vzatý do väzby. Skutok pod bodom 2/ bol vyšetrovateľom OR PZ Dolný Kubín v Uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 27.09.2018 kvalifikovaný ako prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona. Dňa 08.01.2019 došlo zo strany KR PZ Žilina k zmene právnej kvalifikácie tohto skutku na obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Ku zmene právnej kvalifikácie pritom došlo bez akýchkoľvek obsahových zmien tohto skutku. Nesprávnou (a zároveň miernejšou) kvalifikáciou skutku bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, nakoľko obvinenému mal byť v zmysle § 37 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku po vznesení obvinenia od počiatku ustanovený obhajca.

Súd v napádanom Uznesení nesprávne konštatoval, že ku zmene právnej kvalifikácie pod bodom 2/ došlo na podklade záverov znaleckého dokazovania, ktoré bolo vykonané počas vyšetrovania. Ako však vyplýva zo spisového materiálu, ku zmene právnej kvalifikácie skutku pod bodom 2/ nedošlo na podklade vykonaného znaleckého dokazovania, ale z dôvodu právneho názoru Krajského súdu v Žiline prezentovaného v Uznesení zo dňa 13.12.2018, č. kon. 3Tpo/61/2018-61, ktorým krajský súd rozhodoval o sťažnosti obvineného voči Uzneseniu Okresného súdu Námestovo zo dňa 29.11.2018, č. kon. 5Tp/20/2018 a ktorým bola zamietnutá žiadosť obvineného o prepustenie na slobodu, resp. o nahradenie väzby. Krajský súd vyslovil vo svojom rozhodnutí záver, že pestovanie konopa nenapĺňa znaky tr. činu podľa § 173 ods. 1 Tr. zákona, ale môže ísť o trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Obvinený zdôrazňuje, že za skutok pod bodom 2/ mu bolo pôvodne vznesené obvinenie podľa nesprávneho ustanovenia § 173 ods. 1 Tr. zákona, ktorý je prečinom (!) /t.j. nebola nutná povinná obhajoba/ a ktorého objektívna stránka je diametrálne odlišná od trestného činu § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, ktorý je obzvlášť závažným zločinom /t.j. je nutná povinná obhajoba/ a za ktorý je v súčasnosti obvinený trestne stíhaný. Je teda zrejmé, že ku zmene právnej kvalifikácie skutku pod bodom 2/ nedošlo na podklade znaleckého dokazovania, ale s poukazom na právny názor Krajského súdu v Žiline.

Okresný súd Námestovo sa tak nesprávne vysporiadal s námietkou nezákonnosti dôkazov - výsluchov, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní do ustanovenia obhajcu obvinenému a teda aj argumentáciou obhajoby ohľadom neexistencie dôvodov väzby.

Použitie nesprávnej - miernejšej právnej kvalifikácie, a to aj podľa judikatúry NS SR a ESLP, zásadným spôsobom ukracuje obvineného o jeho právo na obhajobu v prípade, ak by skutok, ktorý je po obsahovej stránke obzvlášť závažným zločinom, OČTK alebo súdy vyhodnotili ako zločin alebo prečin. Ak takáto situácia nastane, nie je možné akceptovať ako usvedčujúce tie dôkazy, ktoré boli vykonané po vznesení obvinenia do zvolenia, či ustanovenia obhajcu. Rovnaký názor zaujal aj KS Žilina v Rozsudku zo dňa 05.09.2011, č. kon. ITo/70/2011, ktorý bol prijatý ako judikát trestnoprávneho kolégia č. Jtk 13/11.

Uznesenie NS SR zo dňa 24.10.2018 č. kon. 6Tdo/67/2017: „Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Obvinenými namietaná podkvalifikácia skutku v bode č. 7 dovolania by podľa najvyššieho súdu bola spôsobilá naplniť intencie dovolacieho dôvodu v zmysle §371 ods. 1 písm. d Tr, por., avšak v posudzovanom prípade k takej okolnosti nedošlo. Najvyšší súd v tomto smere podotýka, že použitie nesprávnej - miernejšej právnej kvalifikácie (podkvalifikácie) skutku môže obvineného ukrátiť o jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom v prípade, ak by skutok vo obsahovej stránke ako obzvlášť závažný zločin, orgány činné v trestnom konaní alebo súd vyhodnotili ako menej závažný trestný čin (prečin alebo zločin), čím by fakticky došlo k porušeniu práva obvineného na formálnu obhajobu a zároveň dôležitého verejného záujmu po povinnej obhajobe v zmysle S 37 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (bližšie viď rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Zachar a Čierny proti Slovensku z 21. júla 2015, č. 29376/12 a č. 29384/12). Ak by takáto situácia nastala, potom by nebolo možné akceptovať ako usvedčujúce tie dôkazy, ktoré boli vykonané v čase od vznesenia obvinenia do momentu zvolenia či ustanovenia obhajcu obvinenému (viď aj rozsudok Krajského súdu v Žiline z 5. septembra 2011, sp. zn. ITo/70/2011, prijatý ako judikát trestnoprávneho

kolégia tohto súdu pod č. Jtk 13/11).“

Rozsudok ESLP zo dňa 21.06.2015, Zachar a Čierny proti SR "70. Majúc na pamäti uvedené, Súd konštatuje, že akékoľvek poučenie, pokiaľ ide o procesné práva sťažovateľov, im bolo poskytnuté prostredníctvom prvej strany predtlačенých formulárov, do ktorých boli zaznamenané ich výpovede v prípravnom konaní. Tieto poučenia informovali sťažovateľov, bez poskytnutia akéhokoľvek komentára alebo ďalšieho vysvetlenia, že majú právo odoprieť výpoveď a právo zvoliť si obhajcu. Nebolo tam naopak žiadne vyhlásenie alebo náznak o tom, že sťažovateľom bola poskytnutá akákoľvek individualizovaná rada týkajúca sa ich situácie. 71. V tomto kontexte a s odkazom na trestný čin, ktorý im bol pripisovaný ako bežný zločin, sa sťažovatelia rozhodli nenechať sa zastupovať obhajcom. 72. Súd je však toho názoru, že v danom čase musela byť zrejماً možnosť, že trestno-právna kvalifikácia skutku by mohla byť zmenená na obzvlášť závažný zločin. V tomto ohľade Súd podotýka, že v prípade oboch dotknutých kvalifikácií skutok sťažovateľov pozostával v zásade z rovnakých znakov s výnimkou skutočnosti, že v prípade jeho kvalifikovanej formy musel byť spáchaný najmenej na troch osobách. Tento relatívne malý rozdiel mal však závažné následky v oblasti ukladaného trestu, keďže za bežný zločin sa ukladal trest odňatia slobody v trvaní štyroch až desiatich rokov, zatiaľ čo závažnejší zločin sa trestal trestom odňatia slobody v trvaní desať až pätnásť rokov (pozri vyššie odseky 7 a 32). 73.

Neexistuje však náznak, že by takýto rozdiel alebo s ním spojené riziko výrazne vyššieho trestu bolo sťažovateľom vysvetlené (pozri Leonid Lazarenko, citovaný vyššie, ods. 56). 74. Za týchto okolností Súd nemôže dospieť k inému záveru ako k tomu, že akékoľvek vzdanie sa práva na právne zastupovanie na strane sťažovateľov nesprevádzali minimálne záruky zodpovedajúce významu vzdania sa tohto práva.“ Rozsudok KS Žilina zo dňa 05.09.2011, č. kon. 1To/70/2011 č. Jtk 13/11: „Krajský súd už vyššie uviedol, že právna kvalifikácia skutku vymedzeného v uznesení o vznesení obvinenia musí zodpovedať konformnému výkladu práva v jeho principiálnych štandardoch tak, aby vyšetrovateľ nemohol použitím nesprávnej právnej kvalifikácie (miernejšej) znevýhodniť obvineného v tom, že ho ukráti o právo na obhajobu už od okamihu vznesenia obvinenia... So zreteľom na uvedené nebolo možné v ďalšom konaní na preukazovanie viny obžalovaného akceptovať ako usvedčujúce dôkazy tie dôkazné prostriedky, ktoré boli vykonané v čase od vznesenia obvinenia, t.j. od 11.2.2009 do 16.2.2009, kedy otec obžalovaného M. M. - S. M. zvolil svojmu synovi obhajcu. Ide o výpovede obvineného M. M. z 12.2.2009 pred vyšetrovateľom a z 13.2.2009 pred sudkyňou pre prípravné konanie. Pokiaľ okresný súd oprel svoje rozhodnutie o vine aj o tieto výpovede obvineného, nepostupoval správne, nakoľko neboli vykonané zákonným spôsobom, pretože obvinený už v tom čase mal mať zvoleného alebo ustanoveného obhajcu. Krajský súd poznamenáva, že na vylúčenie uvedených dôkazných prostriedkov zo Štruktúry usvedčujúcich dôkazov nebol rozhodujúci právny stav vyvolaný vyšetrovateľom a nesprávnou právnou kvalifikáciou, ale fakticky existujúci stav zodpovedajúci právnej kvalifikácii konania obžalovaného ako obzvlášť závažného zločinu podľa obsahového vymedzenia skutku v uznesení o vznesení obvinenia. Všeobecne musí platiť, že pre účely trestného konania, najmä pokiaľ ide o povinnú obhajobu podľa § 37 ods. 1 písm. c) Tr. por., je rozhodné obsahové vymedzenie skutku v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia a tomu zodpovedajúca právna kvalifikácia, a nie právnu kvalifikáciu skutku ustálená policajtom. Je neprípustné tolerovať nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, najmä v prípade, ak policajt posúdi skutok „miernejšie“, ako by mal byť správne posúdený. V takýchto prípadoch totižto policajt manipulačným spôsobom „zavádza“ obvineného, čím hrubo porušuje jeho právo na obhajobu.“ V tejto súvislosti je potrebné rovnako poukázať aj na to, že začatie trestného stíhania za skutok pod bodom 2/ bolo predčasné a nesprávne. Ak by vyšetrovateľ OR PZ DK postupoval zákonným spôsobom, pred vznesením obvinenia za skutok pod bodom 2/ by relevantným spôsobom vyriešil odbornú otázku ohľadom množstva účinnej látky (THC) v zaistených rastlinách. Vyriešenie tejto otázky bolo nepochybne podstatné pre správnu právnu kvalifikáciu skutku a teda aj pre vyhodnotenie nutnosti povinnej obhajoby (v čase vznesenia obvinenia vyšetrovateľ nedisponoval žiadnym znaleckým posudkom ohľadom množstva THC v zaistených pestovaných rastlinách, tento bol vyhotovený až dňa 14.11.2018). Z judikatúry NS SR vyplýva, že najmä pri drogových deliktach je vždy potrebné vopred posúdiť odbornú otázku spočívajúcu v tom, či určitá látka je omamnou a psychotropnou látkou a pre správnu kvalifikáciu je navyše potrebné určiť i obsah účinnej látky (THC) v zaistenej zmesi. Je tomu tak preto, že v prípade, ak konopa neobsahuje minimálne množstvo THC spôsobilé negatívne ovplyvniť psychiku človeka, nemôže sa jednať o omamnú, či psychotropnú látku⁵ resp. od množstva THC v zaistených rastlinách sa odvíja správna právna kvalifikácia skutku a teda aj prípadná nutnosť povinnej obhajoby. Predčasným vznesením obvinenia za skutok č. 2/ bolo preto rovnako porušené právo obvineného na obhajobu.

Vzhľadom na vyššie popísaný nezákonný postup vyšetrovateľa OR PZ DK a porušenie práva obvineného na obhajobu spôsobujúce nezákonnosť vykonaného dokazovania do ustanovenia obhajcu obvinenému, je nutné považovať výsluchy obvineného uskutočnené dňa 27.09.2018 a rovnako aj výsluchy Mgr. T. a Mgr. T. uskutočnené dňa 27.09.2018 ako aj výsluch obvineného vykonaný dňa 28.09.2018 sudcom pre prípravné konanie pred rozhodnutím o väzbe, za nezákonné dôkazy, na ktoré nie je možné v tomto trestnom konaní prihliadať, t.j. nie je možné prihliadať ani pri rozhodovaní o väzbe obvineného. Ako relevantný dôkaz pritom samozrejme nie je možné použiť ani výsluch obvineného učený dňa 26.9.2018 v procesnom postavení podozrivej osoby.

4 Uznesenie NS SR zo dňa 24.10.2018 č. kon. 6Tdo/67/2017: „Dovolací súd vo vzťahu k vyššie uvedenému pre úplnosť dodáva, že pokiaľ záver o tom, či mal byť spáchaný konkrétny trestný čin je závislý od posúdenia odbornej otázky, je nevyhnutné najprv zodpovedne predmetnú otázku posúdiť. Predčasným vznesením obvinenia by totiž mohlo prísť k závažnému zásahu do práva na ochranu osobnosti a tiež k obmedzeniu práva obvineného na formálnu obhajobu. Najmä pri drogových deliktach je vždy potrebné vopred citlivo a zodpovedne posúdiť odbornú otázku spočívajúcu v tom, či určitá látka je omamnou a psychotropnou látkou a pre správnu kvalifikáciu je navyše potrebné určiť i obsah účinnej látky (THC) v zaistenej zmesi...S ohľadom na značné množstvo zaistenej rastliny konope, vydanie uznesenia o vznesení obvinenia v posudzovanom prípade, pred oboznámením sa s výsledkami znaleckého skúmania, preto možno vyhodnotiť ako predčasné.“

Rozsudok NS SR zo dňa 27.03.2018, č. kon 2Tdo/64/2017: „Pri drogových deliktach je vždy potrebné vopred citlivo a zodpovedne posúdiť odbornú otázku spočívajúcu v tom, či určitá látka je omamnou a psychotropnou látkou a pre správnu právnu kvalifikáciu je navyše potrebné určiť i obsah účinnej látky v zaistenej zmesi.“

5 Uznesenie NS SR zo dňa 20.05.2004, č. kon. 5Tz/11/2004: Pri takejto kvantifikácii obvykle jednorazových dávok marihuany musia byť v trestnom konaní po odbornom zistení, že zaistený sušený rastlinný materiál je rodu Cannabis - konopa, ďalej odborne - znalecky dokazované len nasledovné skutočnosti: - koncentrácia účinnej látky THC v sušenej rastlinnej hmote konopy, aby bolo zrejmé, či zaistený sušený rastlinný materiál konopy možno považovať za psychotropnú látku, ktorá by bola schopná ovplyvniť psychiku priemerného konzumenta.

Uznesenie KS Bratislava zo dňa 08.11.2016, č. kon. 3To/104/2016: “Z uvedeného vyplýva aj to, že prechovávanie rastlín rodu Cannabis (konopa) nie je trestné v prípadoch, ak neobsahuje zodpovedajúce množstvo účinnej látky THC, pretože nejde o omamnú látku...”

6 Uznesenie NS SR zo dňa 14.07.2015, č. kon. 4Tdo/47/2014 „Na druhej strane treba uviesť, že súčasná právna úprava neumožňuje prečítať zápisnicu o výpovedi zadržaného podozrivého na hlavnom pojednávaní, teda vykonať ho ako dôkaz, aj keď bol výsluch vykonaný zákonným spôsobom. Tento záver, ktorý je založený predovšetkým na výklade ustanovenia § 258 ods. 4 Tr. por. (pôvodne § 207 ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb.) a contrario, bol ustálený aj rozhodovacou praxou najvyššieho súdu. Výsluch podozrivého, ktorý bol podľa § 85 Tr. por. zadržaný, teda nie je možné využiť pred súdom ako dôkaz.” Obsah spisového materiálu a dôkazy v ňom obsiahnuté, ktoré je možné posúdiť ako zákonné neodôvodňujú väzobné stíhanie obvineného (t.j. neexistujú dôvody na podozrenie, že obvinený spáchal skutok pod bodom 2/ a ani dôvodná obava, že obvinený bude pokračovať v pestovaní marihuany, či akejkolvek inej trestnej činnosti) a teda nie je splnená základná podmienka väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Zákonne získané dôkazy, ktoré je možné použiť pre vyhodnotenie spáchaného skutku, teda či je tento trestným činom a či sa ho dopustil obvinený (a či úmysel páchatela smeroval ku dokonaniu skutku atp..) rovnako neodôvodňujú ani vedenie trestného stíhania obvineného pre vyššie popísaný skutok. Dôkazy smerujú len ku skutočnostiam, že na predmetnom pozemku boli pestované rastliny marihuany (psychotropná látka), avšak nebolo zákonným spôsobom preukázané, že vlastníkom alebo oprávneným držiteľom pozemku bol obvinený a nebolo zákonným spôsobom preukázané, že tieto rastliny boli vo vlastníctve obvineného ani že obvinený tieto pestoval. Po vznesení obvinenia a po ustanovení obhajcu obvinenému nebola zákonným spôsobom vykonaná ani jedna výpoveď (za/ bez prítomnosti obhajcu), ktorá by preukazovala vzťah obvineného ku predmetným rastlinám a jeho pestovanie týchto rastlín.

Dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku neodôvodňujú väzobné stíhanie obvineného ani vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/, nakoľko neexistuje dôvodná obava (a to aj vzhľadom na zákonne vykonané dokazovanie), že by obvinený pokračoval v páchaní trestnej činnosti a pokračoval vo výrobe a prechovávaní omamnej a psychotropnej látky, pre ktorú je voči nemu vedené trestné stíhanie. Zo žiadneho zákonne zabezpečeného dôkazu takáto obava nevyplýva.

Odhliadnuc od vyššie uvádzaných skutočností nie je v danom prípade splnená podmienka odôvodňujúca väzbu obvineného vo vzťahu ku skutkom pod bodom 1/ a 2/ - dôvodná obava, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti.

Dôvodná obava, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti má podľa rozhodnutia o vzatí obvineného do väzby vyplývať zo skutočnosti, že obvinený bude pestovať marihuanu a väzobným stíhaním sa navyše prerušia dosiaľ vytvorené siete pre pestovania a distribúciu drog. Súd v napádanom Uznesení odôvodnil väzobné stíhanie aj záujmom verejnosti na nekompromisnom boji proti drogovej kriminalite.

Po cca 6 mesiacoch prípravného konania nebolo preukázané, že by obvinený vytváral siete pre pestovanie a distribúciu akýchkoľvek drog. Obvinený nebol nikdy v minulosti trestne stíhaný, viedol usporiadaný život so svojou manželkou a mal. dcérou (1 rok), o ktoré sa staral a dosahoval pravidelný príjem ako záhradný architekt. Zo Znaleckého posudku č. 165/2018 vypracovaného znalkyňou MUDr. Bullovou navyše jednoznačne vyplýva, že pobyt obvineného na slobode nie je spoločensky nebezpečný a nie je potrebné nariadiť ani jeho liečenie. Dokonca aj výsledky toxikologicko-chemickej analýzy vykonanej v priebehu vyšetrovania potvrdili, že v biologických materiáloch obvineného, ktoré boli odobraté dňa 26.09.2018, sa nenachádzali žiadne stopy omamných či psychotropných látok.

Väzobné stíhanie obvineného nie je s poukazom na vykonané dokazovanie žiadnym spôsobom opodstatnené a vzhľadom na jeho osobné pomery je v rozpore so zásadou primeranosti a zdržanlivosti, pričom neprímeraným spôsobom zasahuje do základných práv a slobôd obvineného. Odôvodnenie ďalšieho trvania väzby v danom prípade nemôže obstáť, a to nie len z dôvodu zásadného porušenia práv

obvineného na obhajobu a s tým spojeným nezákonne vykonaným dokazovaním, ale aj s poukazom na zákonne získané dôkazy, z ktorých žiadnym spôsobom nevyplýva dôvodná obava, že by obvinený pokračoval v akejkoľvek trestnej činnosti, a to najmä v pestovaní marihuany a tobôž nie v jej distribúcii, čo bolo hlavným dôvodom pre vzatie obvineného do väzby (za distribúciu marihuany nakoniec obvinený ani nie je trestne stíhaný).

Ak by krajský súd mal aj napriek uvedenému za to, že existujú dôvody väzby (čo vzhľadom na všetko vyššie uvedené odmietame), s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu je nepochybne možné účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Obvinený poukazuje aj na to, že Okresný súd Námestovo rozhodol vo výroku č. I napádaného Uznesenia o jeho ponechaní vo väzbe na základe nesprávneho zákonného ustanovenia § 238 ods. 3 Tr. poriadku (správne mal rozhodnúť podľa § 238 ods. 4 Tr. poriadku účinného od 01.01.2019).

Vzhľadom na vyššie uvedené žiada obvinený, aby Krajský súd v Žiline podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil Uznesenie Okresného súdu Námestovo zo dňa 03.04.2019, č. kon. 6T/24/2019 a podľa 79 ods. 3 Tr. poriadku vyhovel žiadosti obvineného a rozhodol o jeho prepustení na slobodu, eventuálne aby postupom podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku rozhodol o nahradení väzby obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti obvineného Ing. M. F..

Predseda senátu krajského súdu umožnil obhajcovi obvineného na jeho žiadosť účasť na neverejnom zasadnutí (§ 302 ods. 2 Tr. por.), pričom obhajca navrhol na neverejnom zasadnutí vyhovieť sťažnosti obvineného.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustnou v súlade s ustanoveniami § 83 ods. 1 Tr. por., § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por. v spojení s ustanovením § 83 ods. 2 Tr. por.

Krajský súd sa stotožnil s výrokmi sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu z hľadiska materiálneho. Použitie § 238 ods. 3 Tr. por. vo výroku napadnutého uznesenia namiesto aktuálneho ustanovenia § 238 ods. 4 Tr. por. (namietané v sťažnosti) nepredstavuje takú vadu rozhodnutia okresného súdu, ktorú by musel napravnovať krajský súd svojím rozhodnutím. Pre strany konania bolo a je nesporné, že okresný súd rozhodoval o väzbe obvineného po podaní obžaloby a súčasne rozhodoval o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby.

Prieskumom sťažnosťou napadnutého uznesenia nadriadený súd zistil, že okresný súd v podrobnom odôvodnení napadnutého uznesenia vyčerpávajúcym spôsobom popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o trvaní dôvodov väzby, pričom hodnotil dôkaznú situáciu na podklade všetkých dôkazov, ktoré boli v priebehu doterajšieho trestného konania zabezpečené. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, presvedčivé a vychádzajú zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva v podstate nič iné, len v podrobnostiach poukázať na

dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie. Podrobné dôvody uznesenia okresného súdu si krajský súd v plnom rozsahu a bez výhrad osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.US 78/05, III.US 264/08, IV.US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, §33).

Podľa názoru krajského súdu je nesporné, že okresný súd vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil svoje argumenty, v ktorých odôvodnil ďalšiu existenciu väzby v prípade obvineného Ing. Y. F., ako i dôvody, pre ktoré väzbu v aktuálnom stave konania nie je možné nahradiť zákonom dovolenými procesnými prostriedkami. Krajský súd si v plnom rozsahu osvojuje argumenty súdu prvého stupňa, ktorými odôvodnil svoj názor o tom, že procesný prostriedok nahradenia väzby u obvineného Ing. Y. F. (dohľad probačným a mediačným úradníkom) nie je spôsobilý v súčasnom štádiu konania nahradiť jeho väzbu. Argumenty súdu prvého stupňa v odôvodnení k časti výroku rozhodnutia, ktorým väzba nebola nahradená procesným prostriedkom, sú dostatočne presvedčivé, jasné, výstižné a krajský súd k nim nemá čo dodať.

Nadriadený súd nespochybnuje fakt, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody jedinca. Tento stav si vyžaduje po celý čas súdnu kontrolu jej ústavnosti a zákonnosti. Je ale výsostným právom a povinnosťou všeobecného súdu skúmať všetky okolnosti spôsobilé vyvrátiť alebo potvrdiť existenciu skutočného verejného záujmu odôvodňujúceho so zreteľom na prezumpciu neviny výnimku z pravidla rešpektovania osobnej slobody a uviesť ich v rozhodnutiach o väzbe. Zákonnosť väzby je determinovaná aj skutkovými okolnosťami, ktoré by svojou podstatou mali dať ratio decidendi (nosné dôvody) na uplatnenie vhodného zákonného ustanovenia. Z relevantných právnych noriem vyplýva, že väzba má striktne obmedzené trvanie, a preto má byť zaručená možnosť jej kontroly v krátkych intervaloch.

Krajský súd zastáva názor, že skutkové okolnosti prípadu obvineného Ing. Y. F. svojou podstatou predstavujú nosné dôvody na uplatnenie ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako dôvodu jeho legitímneho obmedzenia osobnej slobody.

Na tomto mieste krajský súd pripomína, s poukazom na obsah vyšetrovacieho a súdneho spisu, že po skončení prípravného konania vedeného v trestnej veci obvineného Ing. Y. F. na podklade uznesenia o vznesení obvinenia z 27.9.2018 v spojení s oznámeniami o zmene právnej kvalifikácie z 3.1.2019 a 8.1.2019 bola Okresnému súdu Námestovo dňa 13.3.2019 podaná obžaloba prokurátorom Okresnej prokuratúry Námestovo č. Pv 443/18/5507-73 z 12.3.2019 pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák. (bod 1./ obžaloby) a obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. (bod 2./ obžaloby) na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkových vetách obžaloby (č.l. 282-284 spisu).

Krajský súd skúmal dôvodnosť väzby obvineného Ing. Y. F. na podklade jeho sťažnosti proti uzneseniu sudkyne pre prípravné konanie z 29.11.2018 a na neverejnom zasadnutí konanom 13.12.2018 krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. Y. F. zamietol. Uznesením sudkyne pre prípravné konanie z 29.11.2018 bola zamietnutá žiadosť obvineného o prepustenie z väzby a zamietnutá žiadosť obvineného o nahradenie väzby zárukou dôveryhodných osôb a nahradenie väzby písomným sľubom a nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Analýzou vyšetrovacieho a súdneho spisu krajský súd zistil, že od jeho posledného rozhodnutia došlo k zmene právnej kvalifikácie konania obvineného, keď vyšetrovateľ PZ oznámeniami z 3.1.2019 (č.l. 7 spisu) a 8.1.2019 (č.l. 8 spisu) upozornil obvineného, že jeho konanie bude naďalej právne posudzované ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin nedovolennej

výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák.

Krajský súd ďalej zistil, že z vyšetrovacieho spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by zásadným spôsobom zmiernili podozrenie zo spáchania skutkov, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie vyšetrovateľom PZ, a podaná obžaloba prokurátorom okresnému súdu zvýrazňuje dôvodnosť obvinenia zo skutkov, pre ktoré je proti obvinenému vedené trestné konanie. Neboli zistené ani iné ďalšie skutočnosti, ktoré by spochybnili alebo vyvrátili záver o existencii dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. u obvineného Ing. Y. F., a tieto dôvody väzby pretrvávajú aj v súčasnosti.

V súvislosti s návrhmi obvineného Ing. Y. F. na nahradenie väzby zákonom dovolenými procesnými prostriedkami krajský súd poukazuje na to, že podľa § 80 ods. 2, veta tretia Tr. por. ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a) až c) alebo e), alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4, možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu.

Označené zákonné ustanovenie sa teda vzťahuje aj na obvineného Ing. Y. F., proti ktorému je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin. Pokiaľ teda obvinený Ing. Y. F. spoločne s obhajcom v tejto situácii navrhujú nahradenie väzby procesným prostriedkom (dohľad probačného a mediáčného úradníka), je nevyhnutné v návrhu špecifikovať výnimočné okolnosti prípadu a zároveň je na obvinenom dôkazné bremeno tieto výnimočné okolnosti prípadu aj preukázať. Obvinený Ing. Y. F. v rámci konania pred okresným súdom podľa § 238 ods. 3 Tr. por. ani v sťažnosti proti rozhodnutiu okresného súdu v súvislosti s návrhmi na nahradenie väzby zákonom dovolenými procesnými prostriedkami žiadne výnimočné okolnosti prípadu nešpecifikoval a nepreukazoval. Nie je úlohou krajského súdu takéto výnimočné okolnosti prípadu iniciatívne vyhľadávať, a preto je nesporné, že nie sú splnené podmienky k nahradeniu väzby obvineného Ing. Y. F. ním navrhnutým procesným prostriedkom.

Krajský súd uzatvára, že sťažnostné argumenty obvineného sú len iným hodnotením doteraz zisteného skutkového stavu, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie o vzatí obvineného do väzby. V súčasnom štádiu konania tieto argumenty nie sú podľa názoru krajského súdu spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúce výroky napadnutého uznesenia.

Kontrolou vyšetrovacieho a súdneho spisu nadriadený súd zistil, že orgány činné v trestnom konaní, ako i súd rozhodujúci o obmedzení osobnej slobody obvineného Ing. Y. F. rešpektovali a rešpektujú zásadu stanovenú v § 2 ods. 6, veta druhá Trestného poriadku a úkony prípravného konania boli vykonávané prednostne a urýchlene a rovnako aj súd prvého stupňa koná pri kontrole dôvodnosti väzby v súlade s požiadavkou neodkladnosti a urýchlenu rozhodovania o dôvodoch väzby obvineného po podaní jeho žiadosti o prepustenie z väzby a po podaní obžaloby. Zo súdneho spisu krajský súd zistil, že obžaloba bola doručená okresnému súdu 13.3.2019, v rovnaký deň bola doručená aj žiadosť obvineného o prepustenie z väzby, pričom dňa 19.3.2019 bol okresným súdom nariadený termín verejného zasadnutia na prieskum dôvodnosti väzby obvineného Ing. Y. F. v zmysle § 238 ods. 4 Tr. por. a zároveň na preskúmanie dôvodnosti jeho žiadosti o prepustenie z väzby na 3.4.2019, na ktorom rozhodol uznesením napadnutým sťažnosťou obvineného.

Väzba obvineného Ing. Y. F. trvá od 26.9.2018 a ani v súčasnom štádiu konania s poukazom na skutkové a právne okolnosti v trestnej veci obvineného Ing. Y. F. ju nemožno považovať za neprimeranú z hľadiska jej dĺžky.

Krajský súd sa nestotožnil so sťažnostnými námietkami obvineného Ing. Y. F., ktoré boli predložené v odôvodnení sťažnosti zvoleným obhajcom s tvrdením, že väzba je nezákonná, vzhľadom k tomu, že došlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného v prípravnom konaní tým, že jeho konanie bolo „podkvalifikované“, v dôsledku čoho nevznikol dôvod nutnej obhajoby a obvinený od vznesenia obvinenia nemal ustanoveného obhajcu.

Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený Ing. Y. F. bol v procesnom postavení obvineného vypočutý 27.9.2018 (č.l. 175-178, 179-181), pričom zo zápisnice o jeho výsluchoch vyplýva, že bol poučený o všetkých svojich právach, vrátane práva na obhajcu, ako i práva k veci nevypovedať. Zo zápisnic o výsluchu obvineného jednoznačne vyplýva, že poučeniam riadne porozumel, vypovedať bude a obhajcu

si nevolí. Na tomto mieste krajský súd pripomína, že ústavou priznané právo na obhajobu dáva široký priestor osobe na využitie všetkých možností a spôsobov obhajoby, vrátane obhajoby osobnej alebo obhajoby s pomocou právne erudovanej osoby (v trestnom konaní advokátom) bez ohľadu na právnu kvalifikáciu skutku, z ktorého je dotknutá osoba obvinená. Je potom nesporné, že obvinený Ing. Y. F. po riadnom poučení vyšetrovateľom PZ mal bez ohľadu na právnu kvalifikáciu skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, možnosť zvoliť si obhajobu bez ohľadu na to, že v jeho prípade nešlo o povinnú obhajobu.

Zmena právnej kvalifikácie konania obvinenej osoby je legitímnym postupom tak v prípravnom konaní orgánom činným v trestnom konaní (§ 206 ods. 6 Tr. por.), ako i v konaní pred súdom (§ 241 ods. 2, § 243 ods. 2, § 244 ods. 2, § 284 ods. 2), pričom konajúci súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe (§ 278 ods. 3 Tr. por.). Krajský súd konštatuje, že nezistil žiadne také procesné pochybenie orgánov činných v prípravnom konaní alebo súdu, výsledkom ktorého by bol záver o porušení práva na obhajobu obvineného Y. F. zásadným spôsobom s následkom vyhlásenia jeho väzby za nezákonnú.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom alebo orgánmi činnými v prípravnom konaní, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť obvineného Ing. Y. F. zamietol, pretože nie je dôvodná a ďalším samostatným výrokom rozhodol o zamietnutí návrhu obvineného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.